

A Győri Ítéltábla

Mf.V.30.035/2020/7/I.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Fördös Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Fördös Péter (Helység1/4, .) által képviselt felperes (Helység2, .) felperesnek – dr. Nyiri Csaba ügyvéd (Helység3, .) által képviselt Helység1/4-i Szakképzési Centrum (cím1.) alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése iránt indított perében a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.185/2018/75. számú ítéletével szemben a felperes által 72.M.70.112/2020/3. sorszámú fellebbezés, alperes Mf.V.30.035/2020/5. sorszámú fellebbezési ellenkérelme folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

A felperest terhelő 24.000 (huszonnégyezer) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 9.525 (kilencezer-ötszázhuszonöt) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Tényállás:

Felperes 2001. augusztus 16. napjától állt alkalmazásban a D F.Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakgimnázium és Szakközépiskolában mint közalkalmazott történelemtanár. Felperes 2006. évben ismerte meg Cs-B.S-t, aki ekkortól kezdett el dolgozni a D Iskolában mint informatika tanár. Z.E 2001. augusztusától dolgozik a D iskolában, melynek 2016. évtől intézményvezetője lett. Felperes a D iskolában 2002. szeptember 30-án megalapította a

Történelmi, Honvédelmi és Hagyományörző Klubot, melynek neve 2003. évtől D Történelmi Honvédelmi és Hagyományörző Klub lett (továbbiakban: Töri Klub). A Töri Klub vezetője felperes, helyettese 2007. októberétől Cs-B.S lett. Felperes a Töri Klub keretében versenyeken, kirándulásokon, külföldi utakon, rendezvényeken vett részt, ezeket szervezte. Felperes és Cs-B.S a MATASZ (Magyar Tartalékosok Szövetsége) tagjai voltak, felperes a MATASZ Megyei Szervezete elnökségi tagja is volt. 2016. szeptemberében a D Iskola, a MATASZ és a MATASZ Megyei Szervezete együttműködési megállapodást kötött az iskolai közösségi szolgálat közös lebonyolításáról, mely szerint a D Iskola részéről a program felelőse és kapcsolattartója felperes és Cs-B.S lett. 2017. októberében Z.E 2017. januárjában igazgatói értekezleten olyan tájékoztatást kapott, miszerint az olyan osztályok, - mint amilyenek felperes volt az osztályfőnöke - nem tudnak logisztikai ügyintézőként a D iskolában végezni, helyette kereskedői szakképesítést tudnak itt szerezni. Z.E. ezt az információt szülői értekezleten közölte a felperes osztályával. Ezzel az információval sem felperes sem az egyik szülő, K.Zs nem értett egyet, ezért ez a szülő telefonon, majd írásban is megkereste a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatalt. A hivatal azt a tájékoztatást adta (Z.E tájékoztatásával ellentétben), hogy a 2017. májusában kereskedelmi ágazaton érettségiző tanulók részére a logisztikai ügyintéző szakképesítés megszerzését a D iskolának biztosítania kell. Z.E. ezt követően egyeztetett az előbbi hivatallal, majd egy újabb szülői értekezleten tájékoztatta a szülőket arról, hogy a tanulók mégis tudnak a D iskolában logisztikai ügyintéző szakképesítést szerezni. A felperes és Z.E viszonya ezután feszélyezett lett. 2018. január 20. és február 12. között Cs.B.S. a Facebook-on bejegyzéseket tett közzé, melyek kapcsolatosak voltak a kés és a hatástalanított fegyverek veszélyességének összevetésével, köztük volt egy kéziránáthoz fűzött megjegyzés, továbbá egy katonát, illetve egy szamarat ábrázoló kép hozzá fűzött megjegyzéssel. Az előző bejegyzésekről felperes munkatársa, F.L tájékoztatta K.Sz-t, alperes vezetőjét. K.Sz 2018. február 26-án a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányságon bejelentést tett, és intézkedést kért arra való hivatkozással, hogy Z.E iskolavezető 2018. februárjában jelezte, hogy a D iskolára vonatkozóan a Facebook-on nem méltó észrevételek és írások, negatív hatású fotók kerültek feltöltésre, melyek negatív hatással lehetnek a tanulókra. Ezek a bejegyzések felperes és Cs.B.S. előző Facebook-bejegyzései voltak. Ezután felperest és Cs.B.S. kizárták 2018. február 26-án a D Iskola hivatalos Facebook csoportjából. Ezt követően felperes és Cs.B.S. létrehozta a D Ferenc Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakgimnázium és Szakközépiskola C.G.M. elnevezésű zárt Facebook csoportot, melynek oka a D Iskola hivatalos Facebook csoportjából való kizárásuk volt. A MATASZ 2018. március 10-én emlékfutást szervezett, melyen részt vett Z.E és a D Iskolából 4 fő felperes osztályából. A Töri klub 2018. április 5-9 közötti időszakra megszervezte a IV. Székesfehérvár-Erdély körutazást, mely magánutazásként került lebonyolításra, mivel Z.E és K.Sz azt iskolai kirándulásként nem támogatta. 2018. április 11-én rendkívüli tantestületi értekezletet hívtak össze a D iskolában, melyen megjelent K.Sz, és tájékoztatta a jelenlévőket, hogy felperesnek és Cs.B.S.-nak tulajdonított Facebook bejegyzések miatt a rendőrségen bejelentéssel élt. A Helység1/4-i Rendőrkapitányság 2018. április 25-én kelt levelével arról tájékoztatta K.Sz-t, hogy szabálysértés bűncselekmény nem került megállapításra.

Z.E G.A-nak e-mailt küldött, melyben többek között egy „I.” nevű személyről is írt. Erről a levélről Sz.P. és O.G szerzett tudomást oly módon, hogy egy képzésen G.A-sal közösen használt lapon G.A nem lépett ki a gmail fiókjából, Sz.P. pedig az abban észrevett levelet lementette magának. Z.E a 2017/2018-as tanévben a korábbiakat jóval meghaladó mértékben ellenőrizte felperes tanári munkáját. 2018. júniusában a D iskolában kifüggesztésre került a tantárgyfelosztás, melyben felperes óraszám a heti 22-ről heti 11-re csökkent. Felperes ezt erősen sérelmezte, és 2018. július 8-án magyarázatot kért miatta Z.E igazgatótól egyéb általa

sérelmesnek tartott intézkedéseiről is. Z.E választ követően felperes újabb levélben kért tájékoztatást 2018. július 25-én Z.E-től. Felperes a tantárgyfelosztás és egyéb sérelmei miatt K.Sz-t is megkereste leveleivel 2018. nyarán. 2018. augusztus 31-én a tanévnyitó értekezleten megjelent K.Sz, és tájékoztatta a tantestületet és felperest, hogy felfüggeszti a felperes munkavégzését, nem jöhet be a munkahelyére hétfőtől. Az értekezletről jegyzőkönyv került felvételre, melyben azt rögzítették, hogy felperest és Cs.B.S.-t 2018. szeptember 3. napjától K.Sz felmenti a munkavégzés alól, és kifejezetten felszólítja őket, hogy 2018. szeptember 3-án jelenjenek meg a Helység1/4-i Szakképzési Centrum épületében. Ezt követően K.Sz 2018. szeptember 14-én levelet írt felperesnek, melyben jelezte, hogy a 2018. augusztus 31-i tanévnyitó értekezleten felszólította arra, hogy 2018. szeptember 3-án az alperes épületében jelenjen meg, azonban felperes kifejezett utasítás ellenére távolmaradt, és orvosi igazolást sem nyújtott be. Felhívta továbbá felperest, hogy legkésőbb 2018. szeptember 17-én 17 óráig igazolja, hogy 2018. szeptember 3-án milyen címen volt távol. Felperes 2018. szeptember 16-án írt levelében kifejtette, hogy nem hangzott el olyan utasítás sem szóban, sem írásban, hogy 2018. szeptember 3-án alperesnél jelenjen meg. Ezután az alperes 2018. szeptember 18-án kelt levelében a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel megszüntette a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján. A felmentés szerint a felperes nem tett eleget a rendelkezésre állásra vonatkozó utasításnak, továbbá pedagógusi magatartásával, kommunikációjával, közösségi oldalon kifejtett tevékenységével összefüggésben K.Sz munkáltatói jogkörgyakorlóhoz az elmúlt időszakban több panasz is érkezett. A felmentés indokait az alperes 4 pontban jelölte meg. Az első pontban a felperes által Z.E tagintézményvezetőhöz címzett 2018. július 8-án és 27-én kelt leveleket sorolta, melyekben szerinte felperes Z.E alkalmasságát és döntéseit megkérdőjelezte, számonkérte és felelősségre vonta őt. Az indokolás 2. pontjában a felperesnek és Cs.B.S.-nak tulajdonított internetes közösségi oldalon tett bejegyzéseit, tevékenységeit sorolta fel, melyeket olyannak minősített, hogy azok alkalmasak a D Iskola, annak vezetője és pedagógusai megítélésének negatív befolyásolására. Az alperes kitért itt a késsel kapcsolatos bejegyzésekre, a számábrázolásra, a Z.E-re vonatkozó alperes szerint valótlan tényállításokra, továbbá felperes által a D iskoláról készített fényképnek a zárt Facebook csoportban való felhasználására. A 3. pontban azokat a dolgokat sorolta alperes, melyek szerinte felperesnek a kollégákkal való együttműködése hiányát, konfliktusok gerjesztését, tiszteletlen, erőszakos kommunikációját tükrözik. Ezt a pontot alperes a), b) és c) alpontokra bontotta. Az a) alpontban az alperes a 2018. március 18-i MATASZ futással kapcsolatos körülményeket rögzítette, miszerint ekkor 4 fő tanuló Z.E-rel együtt vett részt ezen a rendezvényen, és emiatt felperes kizárta őket az érettségire felkészítő csoportból, melyről sem őket sem az osztályfőnököt nem tájékoztatta. Az osztályfőnök kérdésére azt válaszolta, ez zárt csoport, azt tesz be akit akar, és azt tesz ki akit akar. A b) pontban az alperes a 2018. évi magánútként megtartott kirándulás problémáit sorolta (kért papírok át nem adását), hiányzás igazolását, kirándulásról való beszámolás megtiltását. A c) pontban az alperes azt fejtette ki, hogy felperes egy volt tanítványát kérte fel arra, hogy írjon kommentet a zárt Facebook csoportban közzétett, a D Iskola dolgozóit negatívan feltűntető íráshoz, a tanulónak viszont ez nem állt szándékában. Az alperes a 4. pontban a felperesnek azt rótta fel, hogy figyelmen kívül hagyta a munkáltatói utasítást, ugyanis felhívás ellenére sem 2018. szeptember 3-án, sem a 2018. szeptember 14-én nem jelent meg, távollétét nem igazolta, ezért ezen távollétei igazolatlanok, felperes megszegte a rendelkezésre állási kötelezettségét. Alperes szerint a felperes e hosszú ideje és folyamatosan fennálló magatartásával az érdemi napi munkát akadályozza, indokolatlan tájékoztatáskéréssel él, zavarja a kollégák feladatellátását, a diákok gondolkodását erőszakos tartalmak közzétételével befolyásolja, az intézmény hírnevét romboló tevékenységet végez, negatív színben tünteti fel annak dolgozóit és vezetőit. Az alperes szerint felperes megsértette különösen a nemzeti köznevelésről szóló 2011 évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nkt.) 62. § (1) bekezdés e), q) és

r) pontjait, emiatt az alperestől nem várható el felperes további foglalkoztatása, különös tekintettel az együttműködési kötelezettség teljes hiányára.

[2] A felperes keresete:

Felperes keresetében 1.682.651,- Ft kártérítés, és 1.827.000,- Ft végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni alperest, és az előző összegek után 2018. szeptember 19. napjától törvényes kamatára, arra való hivatkozással, hogy alperes rendkívüli felmentése, mellyel megszüntette közalkalmazotti jogviszonyát jogellenes volt. Előzőeken kívül kérte azt is, hogy az alperes a jogerős ítélet rendelkező részét az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül 45 napra tegye közzé saját költségén a honlapján, a D Iskola hivatalos honlapján és Facebook oldalán, faliújságán, és az alperes tagintézményeinek honlapján. Felperes indítványozta az alperes perköltségben való marasztalását, 711.200,- Ft ügyvédi munkadíjat igényelt azzal, hogy az ügyvédje Áfa-körbe tartozik. Kártérítési igénye alapjaként a Kjt. 2. § (3) bekezdését, Mt. 82. § (1) bekezdését, Mt. 9. § (1) bekezdését, a végkielégítés tekintetében pedig a Kjt. 37. §-át, Mt. 82. § (3) bekezdését, Ptk. 2:45. §-át, 2:51. § a) és c) pontját, 6:48. §-át jelölte meg. Elsődlegesen arra hivatkozott, a rendkívüli felmentés azért jogellenes, mert elkészen hivatkozott alperes az indoklás 1., 2., 3. a) b) c) pontjaiban szereplő felmentési indokokra a Kjt. 33/A. § (3) bekezdése alapján. Felperes azt is előadta, a rendkívüli felmentés valamennyi pontjában (1-4. pontokban) írtak nem valósak és nem is okszerűek, tehát a rendkívüli felmentés ezért is jogellenes. Személyiségi jogsértést is panaszolt a perben, szerinte a rendkívüli felmentésének és a D iskolából való azonnali hatályú kitiltásának híre ment a tantestületben és a városban, így széles körben ismert lett, és alkalmas volt arra, hogy személye rosszindulatú szóbeszéd tárgya legyen, ami pedig sérti a jó hírnevét.

[3] Az alperes ellenkérelme:

Az alperes a felperes módosított keresetének elutasítását, és felperes perköltségben való marasztalását kérte. Az alperes perköltségként 182.700,- Ft ügyvédi munkadíjra tartott igényt. Az alperes a módosított keresetet összecszerűségében nem vitatta, kizárólag jogalapjában. Alperes szerint a rendkívüli felmentési jogot a Kjt. 33/A. § (3) bekezdése szerint határidőben gyakorolta, mivel felperes folyamatosan olyan kötelezettségzegő magatartást tanúsított, ami a jogviszonya fenntartását lehetetlenné tette. Ezen kívül a rendkívüli felmentés indokai világosak, valósak és okszerűek voltak. A személyiségi jogsértés körében alperes kiemelte, felperes nem jelölte meg, hogy mely valótlan tény állításával vagy híresztelésével, illetve mely valós tény hamis színben való feltüntetésével sértette meg a személyiségi jogait. Alperes szerint felperesnek konkrét nyilatkozatot kellett volna tennie arról, mi sértette a személyét, és nem volt elég, hogy csupán arra hivatkozott, hogy pletykászerű, de konkrétumot nem tartalmazó dolgok történtek vele.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 1.682.651,- Ft-ot, és 1.827.000,- Ft-ot, és előző összegek után törvényes kamatot 2018. szeptember 19. napjától kezdődően a kifizetésig, valamint 640.080,- Ft perköltséget.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította. Rendelkezett arról, hogy a feljegyzett 219.200,- Ft illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság szerint a felperes keresete túlnyomórészt alapos volt. Az elsőfokú bíróság rögzítette, abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy a felperes elbocsátásáról rendelkező 2018. szeptember 18-án kelt alperesi rendkívüli felmentés jogszerű volt-e, továbbá a felperes jó hírnevét alperes megsértette-e. Az elsőfokú bíróság megállapította, és részletesen indokolta, hogy a rendkívüli felmentés indokolása 1., 2., 3. a), b) és c) pontjaiban rögzített felmondási indokokra alperes elkésetten hivatkozott. A Kjt. 33/A. § (3) bekezdése szerinti 15 napos szubjektív határidőt az alperes ugyanis ezen indokokra vonatkoztatva nem tartotta be. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el azon alperesi hivatkozást, hogy folyamatos felperesi magatartásnak kell tekinteni a rendkívüli felmentés előbbi pontjaiban hivatkozottakat. Ennek oka pedig az, hogy az elsőfokú bíróság szerint egyfelől ezen magatartások jellegükben különbözőek, vagyis nem azonos vagy hasonló jellegű ismétlődő magatartásokról volt szó, mely a folyamatosság megállapításához szükséges lenne, másfelől pedig maga az alperes volt az, aki ezeket a felperes 2018. szeptember 3-i meg nem jelenéséig nem is értékelte olyan súlyúnak, amelyek miatt bármilyen szankcióval élnie kellene felperessel szemben. Az elsőfokú bíróság utalt rá, K.Sz maga mondta el, abban reménykedett, hogy a helyzet rendeződik. (28. jegyzőkönyv 11., 12. oldalai) Az elsőfokú bíróság az elkésettségen kívül érdemét tekintve is jogellenesnek találta a rendkívüli felmentés indokolása 1., 2., 3. a), b) és c) pontjaiban szereplő felmentési indokokat, amit részletesen indokolt ítéletében. Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a rendkívüli felmentés 4. pontjában írtak kapcsán lefolytatott bizonyítás eredményeként az volt megállapítható, hogy a 2018. augusztus 31-i tanévnyitó értekezleten nem történt meg felperes olyan felszólítása, utasítása, mint amire a rendkívüli felmentésben hivatkoztak, vagyis hogy 2018. szeptember 3-án jelenjen meg az alperes épületében. Ezt a felperes által csatolt hangfelvétel, az érdektelen K.Á tanú vallomása (68. jegyzőkönyv 5. oldala), O-né P.A (68. jegyzőkönyv 11. oldala) tanú vallomása, K.Sz előadása (28. jegyzőkönyv 10. oldala) is megerősítette. K.Sz ugyanis azt nyilatkozta, ezen az értekezleten azt mondta el, ami a hangfelvételen hallható. Z.E tanú pedig nem emlékezett arra, hogy mi hangzott el akkor ezzel kapcsolatban (35. jegyzőkönyv 15. oldala), Cs-B.S tanú szerint pedig nem hangzott el ilyen felszólítás (43. jegyzőkönyv 16. oldala). Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a 2018. augusztus 31-i tanévnyitó értekezletről alperes által készített jegyzőkönyv a történeteket, elhangzottakat nem a valóságnak megfelelően tartalmazza. A rendkívüli felmentés erre való hivatkozásai (4. pontban) nem valósak és nem is okszerűek, ezáltal jogellenesek, mivel felperes a terhére rótt kötelezettségszegést nem követte el, mert a hivatkozott kötelezettség nem is terhelte. Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a rendkívüli felmentés 4. pontjában felperes terhére rótt másik kötelezettségszegés – felperes 2018. szeptember 14-i távolmaradása – szintén nem állapítható meg, mivel felperest nem terhelte megjelenési kötelezettség 2018. szeptember 14-én. Ezt K.Sz előadása is alátámasztotta, miszerint felperest munkáltatói utasítás nem hívta fel arra, hogy jelenjen meg 2018. szeptember 14-én (19. jegyzőkönyv 7. oldala). Az előzőekre tekintettel az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy tartalmát tekintve sem volt jogszerű a rendkívüli felmentés. Az elsőfokú bíróság azonban azt is rögzítette ítéletében, hogy a felperes által hivatkozott jó hírve megsértése nem volt megállapítható, ezért e vonatkozásban elutasította felperes keresetét. Arra hivatkozott, az ezzel kapcsolatban nyilatkozó tanúk vallomásai (Cs-B.S 43. jegyzőkönyv 20. oldal, O.G 59. jegyzőkönyv 10. oldala, K.Á 68. jegyzőkönyv 6. oldala, O-né P.A 68. jegyzőkönyv 11. oldala, K.Zs 75. jegyzőkönyv 7. oldala) nem támasztották alá a felperesi előadást. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria 1/2019. számú elvi döntésére, mely szerint személyiségi jogsértés megállapításához a munkáltató magatartása miatt kell, hogy nyilvánosságra kerüljenek azon okok, melyekre a jó hírnevet

sértő szóbeszéd alapul. A jelen esetben azonban nem arról volt szó, hogy az alperes munkáltató bármilyen módon nyilvánosságra hozta volna, híresztelte volna a rendkívüli felmentés alapjául szolgáló indokokat. Az elsőfokú bíróság szerint ha tehát ezek ismertté váltak volna is az emberek körében, az nem az alperes magatartása miatt következett volna be, így alperes felelősségét felperes jó hírnevének megsértéséért nem lehet megállapítani. Az elsőfokú bíróság rámutatott, a meghallgatott tanúk semmilyen a felperes által hivatkozott szóbeszéd létét nem igazolták. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, önmagában a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése a személyiségi jogok megsértésére alapított igényt nem alapozza meg, ehhez valamilyen többlettényállási elem szükséges. A felperes tekintetében azonban az általa hivatkozott többlettényállási elem a jó hírneve sérelme, illetve a jó hírneve sérelmét okozó szóbeszéd nem voltak megállapíthatók, ezért erre ítéleti marasztalás sem volt alapítható. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes nem határozta meg, hogy az általa sérelmezett szóbeszéd konkrétan kik között merült fel, mi volt a tartalma, és erről kitől, mikor és hogyan szerzett tudomást. Az elsőfokú bíróság arra is utalt, hogy felperest legjobban ismerő Cs-B.S sem hallott a felperes által hivatkozott szóbeszédekről (43. jegyzőkönyv 7. oldala). Ítéletében kitért arra, hogy felperes, Cs-B.S és Z.E intézményvezető között 2017. évtől kezdődően egyre fokozódó konfliktus alakult ki, amelynek egyik oka az volt, hogy Z.E felperestől és Cs-B.S-tól eltérően gyökeresen más nézeteket vallott a fegyverekről, a honvédelmi nevelésről, azaz felperest és Cs-B.S-t túlzottan militánsnak, fegyvermániásnak tartotta, és a történelem klubban folytatott tevékenységről is más elképzelése volt. Felperes és Z.E közötti konfliktust az is fokozta, hogy felperes osztálya logisztikai ügyintézői vagy kereskedő végzettsége megszerzésével kapcsolatban is más véleményen voltak, és a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal - felperes és egy szülő - megkeresésére felperes álláspontját igazolta, Z.E véleményével szemben.

[5] **A felperes fellebbezése:**

Felperes a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján fellebbezésében azt kérte, a másodfokú bíróság részben változtassa meg az elsőfokú ítéletet, és kötelezze alperest - helyt adva a jó hírneve megsértése kapcsán előterjesztett kereseti kérelmének is - tegye közzé az általa megjelölt elektronikus és egyéb felületeken az elsőfokú ítélet rendelkező részét, továbbá marasztalja alperest a másodfokú perköltségében. Előadta, a másodfokú bíróságtól a Pp. 369. (3) bekezdés § a), c) és d) pontjában meghatározott körben kéri a felülbírálatot. Kérte a másodfokú bíróságot, hogy bírálja felül az elsőfokú ítéletben a személyiségi jogsértés kapcsán megállapított tényállást, azt egészítse ki, változtassa meg az elsőfokú bíróságnak az elfogadott tényállásból levont jogi következtetését, valamint az elsőfokú bíróság anyagi jogi mérlegelési jogkörben hozott döntését. Felperes szerint az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a Kúria Joggyakorlat-elemző Csoportjának a „Felmondások és azonnali hatályú felmondások gyakorlata” című összefoglaló jelentése 49. oldalának (1)-(3) bekezdésére, ezek felperes szerint a sérelemdíj iránti igényre vonatkoznak, nem pedig a közzététel iránti igényre. Felperes szerint az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértés megállapíthatósága körében nem vette figyelembe az általa benyújtott bizonyítékokat, az elsőfokú eljárásban előadott tényeket, ezért téves megállapításokat tett, és azokból helytelen következtetésre jutott. Hangsúlyozta, a jó hírneve megsértését nem pusztán rosszindulatú szóbeszéd pletykaszerű terjedésére alapította, a személyiségi joga megsértése ugyanis már ezt megelőzően megtörtént, a szóbeszéd terjedése ennek a jogsértésnek a folyománya. Felperes előadta, a személyiségi jogsértés már 2018. április 11. napján K.Sz főigazgató jelenlétében tartott rendkívüli tantestületi értekezleten megtörtént, amelyen nagy nyilvánosság előtt (45 tanár) az egész

tantestület jelenlétében kérte számon alperes olyan tettekért, amelyeket nem követett el: rendőrségi bejelentést tett ellene, hivatalos levélben rágalmazta azzal, hogy létrehozott egy intézményellenes csoportot. Felperes elmondta, 2018. augusztus 31-én a tanévnyitó értekezleten ismételten megtörtént a személyiségi jogsértés, amelyről hangfelvétel készült, és amely a bíróság rendelkezésére áll. Ezen az értekezleten határoztak az alperesi vezetők arról, hogy Z.E által zaklatás és jó hírnév csorbítása miatt indítandó eljárás lezárultáig felfüggesztik az ő tanári tevékenységét, illetve kitiltják az iskola területéről, a 6. terem kulcsát vissza kellett adnia, és közölték legfeljebb kísérettel léphet az iskola területére. Arra hivatkoztak, hogy Z.E-t „levélbombázás” érte az ő részéről a nyár folyamán, melyben számonkérte rajta a döntéseit. Ezt zaklatásnak minősítették, és azt állították, hogy Z.E emiatt nem tudja ellátni a feladatait. Közölték, hogy a Facebook zárt csoportjában hazugságokat terjeszt az iskola vezetésével kapcsolatban, a kormányhivatalnál, illetve a rendőrségen tett feljelentésekkel hozták személyét kapcsolatba. Felperes szerint a bíróság rendkívüli felmentést jogellenesnek ítélő döntése igazolja, hogy semmilyen olyan jogellenes magatartást nem követett el, amelyért felelősségre lenne vonható. Kifogásolta, hogy a felfüggesztésével kapcsolatos döntés az egész tanári kar, tehát nagy nyilvánosság előtt hangzott el, durva, megalázó és kioktató stílusban. Arra is hivatkozott, a rendőrség 2018. április 11. napján a rendkívüli tantestületi értekezleten említett mindkét bejelentést megvizsgálta, és megállapította, hogy sem szabálysértést sem bűncselekményt nem követett el. Felperes szerint K.Á és O-né P.A tanúk vallottak arról (68. jegyzőkönyv 10., 14. oldal), hogy megdöbbenek a vele kapcsolatban elhangzottakon, mert iskola területéről való kitiltásra, felfüggesztésre még sosem került sor. Felperes hangsúlyozta, a 2018. augusztus 31. napján a tantestület előtt vele szemben megfogalmazott tényállítások (leveleivel zaklatja Z.E-t, alaptalan feljelentések tételében érdekelt, hazugságokat terjeszt a Facebook-on) valótlannak bizonyultak, amit az elsőfokú bíróság ítéletben megállapított, és ezen állítások személyét, társadalmi szakmai megítélését hátrányosan befolyásolták, és alkalmasak voltak arra, hogy a tantestületben, kollégái körében személyéről és tanári tevékenységéről súlyosan negatív kép alakuljon ki. Elmondta, a szóbeszéd ezt követő terjedése már pusztán mindennek a folyamánya volt, mely vonatkozásában a meghallgatott tanúk nem rendelkeztek ugyan pontos információval, de tény, hogy az egész tantestület előtt elhangzott vádak, hamis tényállítások miatt szóbeszéd tárgyává vált. Felperes utalt Z.E intézményvezető 2017. november 18-i e-mailjére, melyet egy kollégájuk hozott nyilvánosságra. Felperes szerint minősíthetetlen, gúnyos módon beszélt Z.E a beosztottjairól, így róla is, sértve emberi méltóságát, becsületét, idézte a levél tartalmát. Azt is előadta, megalázó helyzetbe hozták a tantestület előtt, három hónapig munkanélküli álláskereső volt a jogellenes felmentést követően, majd portásként tudott elhelyezkedni építkezéseken 2019. január 21-től. Számos esetben találkozott diákjaival, kollégáival, szülőkkel, akik döbbenet nézték, és nem értették, hogy miért ilyen munkát kellett elvállalnia. Felperes előadta, sok éves emberi, szakmai egzisztenciáját tették tönkre az alperesi vezetők, akik hamis tényállításaikkal, a tantestületi évnyitó értekezlet jegyzőkönyvének valótlan tartalmú közzétételével akarták megalapozni a rendkívüli felmentése jogszerűségét. Utalt rá, a jelenlegi járványügyi korlátozások miatt kollégái, diákjai és azok szülei nem értesültek arról, hogy mi lett a bírósági eljárás eredménye, így nem tudja a személyét érintő valótlán tényállítások vonatkozásában eloszlatni az emberekben kialakult negatív képet. Az előzőek értelmében kéri az elégtétel adását, és a nyilvánosság biztosítását a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Felperes szerint téves az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy a munkával, a munka végzésével kapcsolatosan a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására csak akkor van lehetőség, ha a munkáltatónak van olyan többletmagatartása, amely a munkaviszony keretein túl sért valamilyen a Ptk-ban nevesített személyhez fűződő jogot. Felperes szerint az alperesnek az a jogellenes intézkedése, mellyel a dolgozót akadályozza a munkavégzésében személyhez fűződő jogot is közvetlenül sért. Azt is kifogásolta, hogy az

elsőfokú bíróság nem megfelelően határozta meg a bizonyítás irányát, szerinte tévesen alapította döntését arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudta megállapítani a személyiségi jogsértést. A Pp. 265. § (1) bekezdése szerint a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Ezt a jogszabályt nem lehet úgy értelmezni felperes szerint, hogy neki (felperesnek) nemleges körülményeket kell bizonyítania. Utalt arra, a személyhez fűződő jogokat (jó hírnév védelme is) mindenki köteles tiszteletben tartani (Ptk. 242. §, 243. § d) pontja), ezért akinek a magatartása más jó hírnevének a sérelmét eredményezi köteles bizonyítani, hogy jogszerűen járt el, a személyhez fűződő jogok tiszteletben tartására vonatkozó szabályt megtartotta. A bizonyítás tehát azt terheli felperes szerint, aki más jó hírnevének a sértésére alkalmas tényállítást közöl, véleményt ad, minősítést készít.

[6] Alperes fellebbezési ellenkérelme:

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, megalapozottsága és helyes indokai folytán, továbbá kérte kötelezni felperest a másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére. Alperes szerint helyes az az ítéleti következtetés, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a munkáltató magatartása miatt került nyilvánosságra jó hírnevét sértő, szóbeszéd alapjául szolgáló híresztelés. Alperes sérelmezte, hogy olyan új tényre és jogi állításokra hivatkozik felperes fellebbezésében (2018. április 11-i tantestületi értekezleten, és 2018. augusztus 31-i tanévnyitó értekezleten elhangzottak munkáltató részéről, 2017. november 18-i e-mail üzenet, munkához való jog megsértése), amit az elsőfokú eljárásban nem tett meg. A Pp. 373. § (1) és (2) bekezdése szerint a felperes,- mivel nem önhibáján kívüli okból nem hivatkozott az elsőfokú eljárásban az előző alperesi magatartásokra, - azokra a fellebbezését nem alapíthatja.

Alperes szerint a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának 49. oldal (1)-(3) bekezdésében tett hivatkozásnál a hangsúly lényegét tekintve nem a sérelemdíjon, mint jogkövetkezményen van, hanem azon, hogy a munkáltató magatartása miatt kell hogy nyilvánosságra kerüljenek azon okok, melyekre a jó hírnevet sértő szóbeszéd alapul. Alperes hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság figyelembe vette a személyiségi jogsértés megállapíthatósága körében valamennyi a felperes által benyújtott bizonyítékot, az elsőfokú bíróság megállapításai helyesek, azokból megfelelő következtetéseket vont le. Alperes szerint a Ptk. 2:45. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott becsületsértést, jó hírnév megsértését a munkáltató képviselői nem követték el, pusztán annyi történt, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója tájékoztatást adott arról a tanévnyitó értekezleten, hogy melyek azok az indokok, melyek miatt vizsgálat indul a felperessel szemben: ezek csupán felperesi vélt magatartások voltak, melyeket ki akart vizsgálni, ezért került a felperes felfüggesztésre. Alperes szerint Cs-B.S tanúvallomása is azt támasztotta alá, hogy nem követett el személyiségi jogsértést felperessel szemben, mivel Cs-B.S ilyenről nem tudott beszámolni, pedig ő is érintett volt az ügyben, mivel a felfüggesztés őt is érintette. Alperes utalt Z.E tanú nyilatkozatára, miszerint címzett nem szerepelt az e-mailben, sem megszólítás, és a levél kinyomtatásának indokaira sem derült fény. Alperes előadta, érthetetlen számára azon felperesi hivatkozás, hogy nem értesülhettek kollégái az elsőfokú ítéleti döntésről, hiszen senki nem tiltotta meg felperes számára, hogy ismerőseit, kollégáit felkeresse, és szóban tisztázza magát előttük. Utalt arra, a munkához való jogra mint személyiségi jogra történő felperesi hivatkozás téves, mivel a Ptk. 2:43. § nem nevesíti személyiségi jogként a munkához való jogot, és a Debreceni Ítéltábla is rámutatott, hogy

nem indokolt az úgynevezett második generációs állampolgári jogokat (például munkához való jogot) polgári jogi védelemben részesíteni. Az e jogok körébe tartozó sérelem esetén ugyanis annak kiküszöbölése az Alkotmány hivatkozott rendelkezései, valamint az egyes Alkotmányon alapuló törvényben szabályozott eljárásra tartozik. Ezzel egybecseng a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.170/2011. számú döntése is, miszerint a munkához való jog az egyes ember számára nem teremt alanyi jogosultságot konkrét munkaviszony megtartásához. A bizonyítási teher kérdésében pedig alperes utalt arra, a Pp. 265. § (1) bekezdése egy általános érvényű szabályt mond ki, melynek alkalmazása jelen perben is kötelező a felperes számára. A felperesnek nem nemleges körülményeket kellett volna bizonyítania, hanem azt kellett volna alátámasztania, hogy van olyan többlettényállási elem, mely alapján jó hírnevének sérelemét okozó általa hivatkozott szóbeszéd, híresztelés megállapítható lett volna a munkáltató terhére, azonban ezt felperes nem tudta bizonyítani.

[7] **Felperes fellebbezése nem megalapozott.**

[8] Az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt a másodfokú bíróság nem észlelt.

[9] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési kérelmének, és alperes fellebbezési ellenkérelmének keretei között a következőket állapította meg: a felperes fellebbezése az elsőfokú ítéletnek kizárólag a személyiségi jogsértésre vonatkozó rendelkezéseit (jó hírnév sérelme) érintette, a munkáltatói rendkívüli felmentés jogellenessége és anyagi jogkövetkezményei körében hozott elsőfokú döntés nem volt tárgya a felperesi fellebbezésnek. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság széles körben folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást feltárta, és az anyagi jogi szabályokat helyesen alkalmazta, az eljárási szabályokat betartotta.

[10] Fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét - annak helyes indokai alapján - a Pp. 386. § (4) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[11] A másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú bíróság ítéletének a személyiségi jogsértés kapcsán tett indokolását: a felperesi kérelemhez képest nem volt adekvát a fellebbezésében kért közzététel alperes különböző elektronikus és egyéb felületein. Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része ugyanis tőke- és kamataira vonatkozó fizetési kötelezettséget tartalmaz, amit alperesnek kell megfizetnie felperes részére. Az okozati összefüggés tehát nem állapítható meg a felperest ért vélt személyiségi jogsértés (jó hírnev sérelme) és a jogellenes munkáltatói rendkívüli felmentés anyagi jogkövetkezményei között. A másodfokú bíróság rámutat - osztva az elsőfokú bíróság álláspontját - , önmagában a jogellenes rendkívüli felmentés nem elegendő a személyiségi jogsértés megállapításához. Felperes a fellebbezésében olyan rendkívüli felmentésen kívüli eseményekre hivatkozott (2018. április 11-i, 2018. augusztus 31-i tantestületi értekezleteken elhangzottak, Z.E 2017. november 18-i e-mailjének tartalma), amelyek nem voltak tárgyai az elsőfokú eljárásnak. A felperes ugyanis ezekre a tényállási elemekre nem hivatkozott az elsőfokú eljárásban személyiségi jogsértéssel kapcsolatos kereseti kérelme alapjaként, azokat csupán a fellebbezésében jelölte meg. A másodfokú bíróság kitér arra, a felperes kereseti kérelme az volt, hogy kötelezze a bíróság alperest arra, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét tegye

közzé az általa megjelölt alperesi elektronikus és egyéb hírközlő felületeken. Ez a kereseti kérelem azonban inadekvát a felperest esetlegesen ért személyiségi jogsérelem (jó hírneve megsértése) orvoslására. A másodfokú bíróság szerint ezért rögzíthető, hogy a plusz tényállási elemekre való felperesi hivatkozás nem történt meg a perfelvétel lezárásáig. A másodfokú bíróság rámutat, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) szerint szigorú menete van a munkaügyi per lefolytatásának, a bíróság pedig a Pp. 2. § (2) bekezdése értelmében a felek kérelmeihez kötve köteles eljárni.

[12] A sikertelenül fellebbező felperes helyett a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp. 83. §-a, Pp.525 §-a, Pp. 101. § (1) bekezdése, Pp. 102. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján, mivel felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült.

[13] A fellebbezési eljárásban pervesztes felperes köteles megfizetni a Pp. 83. §-a értelmében az alperes részére a másodfokú perköltséget. A bíróság a meg nem határozható perérték alapján az alperesnek járó perköltség összegéről az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja, a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján mérlegeléssel határozott.

[14] Az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye a Pp. 365.§ (2) bekezdése alapján.

Győr, 2020. november 24.

Dr. Bartus Erika sk.
sk.

Dr. Drescher Katalin sk.

Dr. Sarmon Hedvig

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró